

Stichting Melief

Nieuwsbrief

Lieve dierenvrienden!

Nu het alweer december is kijk je automatisch terug op het afgelopen jaar. Een jaar waarin weer vele dieren hun toevlucht hier op de boerderij gevonden hebben.

Er was een enorme toestroom van mensen die hier hun dier wilden brengen. In heel veel gevallen konden we helpen door middel van advies of door middel van bemiddeling, zodat het betreffende dier gelijk van de oude eigenaar naar een nieuw goed tehuis kon gaan. Er blijven echter altijd dieren waar geen pasklare oplossing voor is. Soms door het soort dier, zoals bijvoorbeeld een groot varken of een luidkeelse haan. Of vanwege hoge leeftijd, gedragsproblematiek of onzindelijkheid. Voor dit soort dieren zijn we blij dat we hun laatste strohalm kunnen zijn, wat voor velen ook dit jaar het verschil heeft gemaakt tussen leven en dood.

Het went echter nooit als je weet wat de dieren die hier zijn hebben doorgemaakt... Zoals bijvoorbeeld de hond Prinz, die hier slechts 2 weken heeft mogen zijn nadat hij 12 jaar lang aan een ketting heeft moeten leven. Ook went het niet hoe gemakkelijk mensen hun dier weg willen doen en huiveren we soms wat er in de kofferbak van de auto gestopt is of in een plastic zak zit waar iemand het erf mee op komt lopen...

Maar naast deze sombere kant is het ook prachtig om dagelijks te mogen ervaren hoe gelukkig en blij dieren zijn met goede verzorging, ruimte en goed gezelschap van elkaar!

Juist omdat vele dieren andere omstandigheden hebben ervaren, zijn ze vaak zo ontzettend dankbaar dat ze hier zijn opgenomen.

Dat we dit realiseren kunnen, is dankzij uw trouwe hulp en steun. Het is fantastisch om te beseffen dat er mensen zijn zoals u, die veel om dieren geven en ze niet in de kou laten staan en ondersteuning bieden door middel van voer of financiële donaties, door te komen naar het Charity Buffet of de Open Dag! In deze nieuwsbrief leest u weer enkele verhalen van nieuwe bewoners die hier de laatste maanden hun intrek hebben genomen.

Wij wensen u prettige feestdagen en een diervriendelijk nieuwjaar toe!
Veel leesplezier!

“Vandaag toen ik achter op de weide aan het werk was, sloegen de honden aan. Eenmaal bij de voordeur aangekomen, zag ik een brommertje staan. Ernaast stond een man met een plastic tas in zijn handen die hij van boven dicht gedraaid hield.

De man vroeg me of ik hem een plezier wilde doen en de twee dwergkonijnen, die hij in de tas bij zich had, wilde nemen. Ik was eerlijk gezegd met stomheid geslagen... de man kwam van een dorp verderop met de brommer en had de twee konijnen in een plastic tas die dichtgedraaid zat aan zijn stuur gehad...! Nog voordat de man de reden verteld had waarom de twee weg moesten had ik al ja gezegd, de twee rolden over elkaar heen en waren compleet in shock door hun turbulente reis in een tasje waarin werkelijk geen enkel houvast is, en dan nog het geronk van de brommer....

De man vertelde dat hij de konijntjes in het voorjaar aan zijn kleinkinderen had gegeven, maar die keken niet naar de dieren om en burenen klaagden over stankoverlast. De man had zelf alleen slachtkonijnen thuis en deze twee waren te klein om te slachten, hij kon er dus niets mee. De man vond het ook te ver gaan om ze zomaar de kop in te slaan. Op een advertentie die hij had opgehangen waren ook geen reacties gekomen. Het was op zich natuurlijk al heel wat dat deze man met de konijnen hier voor de deur stond, hij probeerde een andere oplossing te vinden i.p.v. hen dood maken. Maar de manier waarop was alleen, zacht uitgedrukt, wat onhandig... Toen ik vroeg wat hij met de konijnen had gedaan als hij ze hier niet had kunnen laten, begon hij een verhaal over andere mensen die hun konijnen in het bos gezet hadden.

oplossing te

De twee dames, Miffy en Myfanwy gedoopt, zijn vanavond gelukkig al wat hersteld van de shock. Toen ze in hun nieuwe onderkomen gezet werden, lagen ze plat van ellende... Ze zitten, ook om even bij te komen, eerst in quarantaine voordat ze uiteindelijk op de konijnenberg geïntroduceerd zullen worden bij de andere konijnen. Hopelijk leven ze daar dan nog lang en gelukkig...”

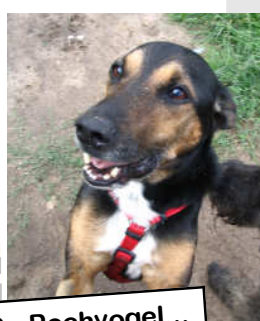
In augustus is hier een grote mestplaat aangelegd, een vereiste voor het hygiënisch opslaan van de mest die hier ijverig geproduceerd wordt. Het geheel voldoet aan alle eisen en is een dikke betonnen plaat met ijzer erin, voorzien van muren om de verspreiding van de mest door het gescharrel van de kippen tegen te gaan. Dit project is mede mogelijk gemaakt door de Dierenloterij!

Tevens is een ingestorte mestkelder gerenoveerd, zodat het terrein weer goed begaanbaar is.

Ook hebben we een aantal bomen in de weides aangeplant om de dieren meer mogelijkheid te bieden in de schaduw te liggen op een hete zonnige dag.

**BOUW-
WERK-
ZAAM-
HEDEN**

De Pechvogel...

FRANKIE

Frankie is een middenslag hondje dat sinds juli hier in de grote roedel woont. Het mannetje is zo'n 9 jaar oud en heeft ondertussen zo'n 6 eigenaren gehad en 4 keer in het asiel gezeten. Frankie heeft een paar keer enorme pech gehad, eigenaar overleden, uit asiel gehaald, weer teruggebracht, enzovoort... Het zo vaak wisselen van eigenaar en omgeving heeft hem geen goed gedaan, hij heeft een aantal gedragingen ontwikkeld waardoor het steeds moeilijker werd om in een gezinssituatie geplaatst te worden. De laatste eigenaar was op de hoogte dat Frankie een verleden had, maar gaf het helaas na 3 weken toch op. Frankie moest weer weg en inslapen was hetgeen wat hem te wachten stond. Frankie is in wezen een lieve hond, maar heeft geleerd in de loop van de tijd met een hoop geblaf en angstig is. Gelukkig is Lothar gedragstherapeut voor honden en is de gebruiksaanwijzing van Frankie bijna helemaal in kaart gebracht! Hier in de roedel is hij op zijn plaats: hij rent, springt en hapt naar hartelust als er in de ochtendwandeling over de weides met ballen gooid wordt. Hij lijkt door te hebben dat dit zijn definitieve thuis is en lijkt zijn angst om weer te moeten verkassen helemaal kwijt te zijn.

10 vleeseenden... ...eindelijk goed terecht

Als je als eendenkuiken in de bio-industrie geboren wordt, dan heb je niet veel geluk. Wordt je door mensen vrij gekocht en zie je voor het eerst daglicht, dan lijkt je geluk niets meer in de weg te staan. Totdat je erachter komt dat je nieuwe eigenaar een alcoholist is. De eerste 8 weken genoot de nieuwe eigenaar van het jonge grut, tot dat ze toch wel erg veel gingen poepen. De persoon in kwestie wilde voor de eendenfamilie geen voer meer kopen. Uiteindelijk heeft iemand uit de kennissenkring de eenden vrij kunnen praten en hier afgegeven. Inmiddels uitgegroeid en als groep tussen de andere watervogels onafscheidelijk, staat nu niets meer hun definitieve geluk in de weg!

BEDANKT!

- ▶ vaste vrijwilligers Betty, Ria, Jolanda, Luc, Hanno, Jeroen, Peter, Ria, Joop, Gerd, Carsta, Denis, Kathrin, Stephi, Ulrike voor jullie inzet
- ▶ de dames van de rommelmarkten voor de fijne 'extraatjes'
- ▶ Elke voor het verzamelen van voer en spullen voor de dieren via verschillende internetforums
- ▶ Stichting Hart voor Kansloze Dieren voor de enorme goedertierenheid
- ▶ plaatselijke supermarkten en bakkers voor groenten, fruit en brood

Sinds oktober zijn er twee nieuwe bewoners op de boerderij, twee pony's. Fill d'Or is een merrie van bijna 30 jaar oud, Champagne is haar dochter van 15 jaar. Fill d'Or had het in haar jeugd ver geschopt, ze deed vaak mee aan wedstrijden wat de nodige bekens opleverde, en ook als fokmerrie was ze erg geliefd. Haar carrière leek vlekkeloos te verlopen, tot het moment aanbrak dat ze problemen met haar gezondheid kreeg. Fill d'Or kreeg last van dampigheid (problemen met luchtwegen / longen). Ineens was men niet zo gek meer op deze kanjer en haar bekens leken snel vergeten te zijn. Haar prestaties moesten plaats maken voor de beslissing dat Fill d'Or nu echt rijp was voor het slachthuis... Gelukkig verscheen er een engel op haar pad, een familie die haar opving met de

Begin september werden we gebeld door een bezorgde mevrouw. De dame vertelde over een kruising Herder/Collie met de naam Prinz die al 12 jaar lang aan de ketting leefde, zijn levensomstandigheden waren erbarmelijk. De vrouw had een half jaar op de eigenaresse moeten inpraten om uiteindelijk te bereiken dat de betreffende persoon toestemming gaf om Prinz na 12 jaar lang van de ketting te mogen halen. Na het verhaal te hebben gehoord besloten we direct dat Prinz hier met open armen zou worden opgevangen: dit dier verkeerde in een voor hem levensbedreigende situatie vanwege gezondheidsproblemen, is in een asiel kansloos, en is niet bij een doorsnee gezin te plaatsen vanwege zijn verleden.

De foto's laten zien hoe Prinz er dag en nacht bijzat: in een verrot hondenkooi, aan een ketting, met als drinkwater een emmer met groene drab... Dat deze kerel dit keiharde leven heeft doorstaan is een wonder. Dat dit zijn sporen heeft nagelaten niet meer dan logisch. Na hem hier eerst ontwormt te hebben, is Prinz uitvoerig onderzocht door onze dierenarts. Zij concludeerde inderdaad een zwak hart, waarvoor hij door zijn reddende engel al hartmedicatie kreeg. Een röntgenfoto liet een oude, zwaar verwaarloosde longontsteking zien. Ook bleek Prinz stokdoof, wat mede kan komen door een verwaarloosde oorontsteking, nog steeds actief. Op de röntgenfoto was te zien dat er artrose tussen de borstwervels zat, de rugwervels waren hier vrij van. Een opmerkelijke plaats volgens de dierenarts, aangezien dit de meest stabiele wervels zijn in het lichaam. Volgens de dierenarts meestal het gevolg van een ongeval of mishandeling...

Vanaf het moment dat Prinz hier op het terrein vrij rondliep was hij hier op zijn gemak. Hij was de hele dag aan de wandel en leek plots te beseffen dat de wereld werkelijk groter was dan de hoek in de tuin aan de ketting die 12 jaar lang zijn wereld geweest is! Ook de kennismaking met de andere honden verliep buitengewoon goed. En het frisse, schone drinkwater leek hem eveneens goed te bevallen!

Prinz was hier in anderhalve week tijd al helemaal op zijn plek. Hij kende de dagelijkse routine en had al een vaste ligplaats bij het hek. Hier genoot hij van zijn rust. En op gezette tijden liep hij met Lothar mee om de volières te verzorgen. Hij leefde helemaal op en verbaasde ons toen hij eindeloos met de leuke voetbal aan kwam sjouwen zodat we hem weer voor hem weg konden schieten. Hij hobbelde er dan, ondanks

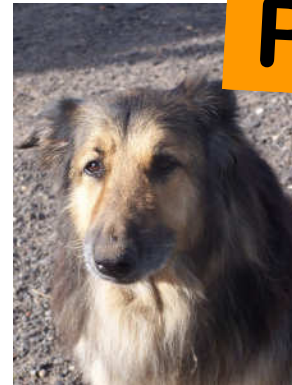
belofte dat ze er altijd kon blijven en goed verzorgd zou worden. Fill d'Or kreeg na enkele maanden onverwacht een veulen, het bleek dat ze al zwanger was toen ze naar het slachthuis zou gaan. De familie was blij dat dit niet gebeurd was en ze in plaats daarvan een dochter op de wereld gezet had, vandaar de naam Champagne. 15 goede jaren braken aan voor de dames en het ontbrak hen dan ook aan niets, de familie genoot met volle teugen van het

zijn door het aan de ketting geleefd te hebben zwakke achterpoten, als een jonge hond achteraan. Nog een keer graag!

Op woensdag, na anderhalve week bij ons te zijn, was hij 's ochtends naar zijn plekje bij het hek gelopen. Toen we hem zijn hartmedicatie wilden geven, bleek hij rochelend te ademen. Ook kon hij moeilijk opstaan. Lothar is direct

Na 12 jaar van de ketting...

PRINZ

met hem naar de dierenarts gegaan. Het leek erop dat hij weer een longontsteking had. Thuisgekomen moest de hoge koorts die hij had gaan zakken met de medicatie die hij ingespoten had gekregen. 's Avonds bleek de koorts gelukkig lager, maar eten wilde Prinz niet. Om te zorgen dat hij niet uit zou drogen hebben we hem 's nachts steeds water gegeven, en zijn voetkussens met natte doeken bedekt om te koorts te temperen.

De volgende ochtend zijn we direct weer naar onze dierenarts gegaan voor verdere onderzoeken, want als het alleen een longontsteking zou zijn, dan zou Prinz toch op de zware medicatie gereageerd moeten hebben. Om meteen resultaat van nieuwe onderzoeken te kunnen hebben, stuurde onze dierenarts ons direct door naar een gespecialiseerde kliniek, 30 kilometer verderop. We zijn er snel heen gereden, de doodzieke Prinz achterin. Na aanmelding in de kliniek, liepen we met de verrijdbare brancard naar de auto om Prinz te halen. Toen we bij de auto kwamen, bleek Prinz net overleden te zijn...

We houden maar voor ogen dat Prinz hier nog anderhalve week geluk heeft mogen proeven. Hoewel dit natuurlijk niet in verhouding staat tot al die jaren die hij in ellende geleefd heeft. Wat ons nog het meest geraakt heeft, is dat een hond die jarenlang aan een ketting met als enige indruk een klein achtertuintje geleefd heeft, toch nog zo onwaarschijnlijk lief kon zijn. Hiermee heeft Prinz een onuitwisbare indruk op ons achtergelaten.

We hadden je zo graag nog langer willen laten genieten van je nieuwe leven... Rust maar zacht, lieve Prinz...

dat ze hier de rest van hun leven zorgeloos samen kunnen vertoeven. Inmiddels hebben de twee zich goed in hun nieuwe situatie geschikt. Ze zijn onafscheidelijk van elkaar, waar Fill d'Or is, is Champagne. En in de avond sjokken de dames mee naar de stal, wetende dat daar een lekkere pluk hooi op hen wacht, en een vers opgestrooid bed!

Familie d'Or

Kattelijke, Minoes en Rosy...

Deze zomer zijn er onder meer drie poezendames hier afgeleverd. De mensen die ze kwamen brengen mochten ze niet langer meer houden in de schuur van hun huurhuis en dat had die ochtend tot een heftige confrontatie geleid. De huisbaas dreigde de drie poezen dood te rijden met zijn auto. De mensen hadden in paniek de katten ingeladen en zijn asiels in de omgeving langs gegaan om hen nog een kans te geven. Tevergeefs, de poezen konden nergens worden opgevangen. Radeloos stonden de mensen hier met de drie aan de deur en vroegen of wij bereid waren om ze een toekomst te geven. Zoniet, dan zouden ze de katten in het bos loslaten, zodat ze nog een kans zouden hebben om zelf te overleven. Deze kans is echter niet zo groot, omdat de dieren niet gewend waren om voor zichzelf te zorgen. En omdat er fanatiek gejaagd wordt en katten als faunavervalsing worden gezien en dus in de bossen ook worden afgeschoten. De katten zijn hier opgenomen, maar moesten drie maanden in huis in quarantaine, aangezien ze nog de nodige medische verzorging moesten krijgen voordat ze bij de bestaande kattenfamilie geïntroduceerd konden worden. De drie dames namen het echter niet zo nauw met de hygiëne en waren in het begin volledig onzindelijk ... Inmiddels zijn ze vrij van vlooiën en wormen, en volledig geënt en gesteriliseerd. Ze hebben vrijwel gelijk aansluiting gevonden in de groep. Ze zijn dolgelukkig dat ze kunnen ravotten op het erf van de boerderij en genieten hun siësta het liefst ergens bovenop de balen stro.

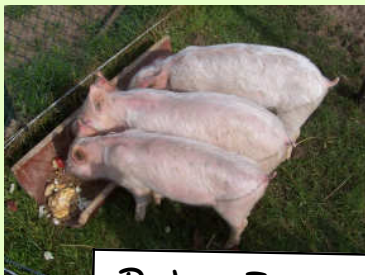
...opgenomen in de groep!

Dit drietal is de dans ontsprongen: ze zijn als big vrijgekocht van de slacht. Ze zijn vervolgens bij een vrouw met een boerderij gebracht, met de belofte hen snel zelf weer op te komen halen als er een geschikt verblijf voor de drie gemaakt zou zijn. Dit tijdelijke onderkomen duurde maanden en de 'redders' zagen er vanaf om hun verantwoordelijkheid na te komen. De vrouw had echter nog nooit varkens gehad en had op internet gelezen dat je deze dieren uiterst voorzichtig moet voeren omdat ze anders snel te dik worden,

dierenartsen was verwaarlozing en groeiachterstand door ondervoeding. Het was schrikbarend om te zien dat dieren die 8 maanden oud waren eruit zagen als biggen van een maand of 3, ze waren zeker de helft zo klein als Tofu, het varken dat hier al was en slechts een maand ouder is. Het drietal kon de eerste weken slechts hele kleine hoeveelheden eten en smakten niet zo als een varken gewoon is

Babe, James en Rudi

De angst dat de drie te dik zouden worden en te snel zouden groeien heeft er uiteindelijk toe geleid dat de dieren zwaar ondervoed waren en een enorme groei achterstand hadden opgelopen. Inmiddels had de vrouw veel problemen gekregen met burens die de varkens liever zagen vertrekken en dit leidde tot pesterijen en bedreigingen. Inslapen leek nog de enige optie, uiteindelijk zijn Rudi, Babe en James hier gebracht. De diagnose van 2 onafhankelijk van elkaar opererende

te doen. Inmiddels zijn ze een heel stuk bijgekomen en hebben ze eindelijk een beetje billen gekregen! Waarschijnlijk zullen ze de achterstand niet volledig in kunnen halen omdat het skelet maar tot een bepaalde leeftijd de mogelijkheid heeft om door te kunnen groeien. Voor deze mini-atuur reuzen lijkt dat de pret niet te drukken, ze chillen lekker bij de modderpoel en grazen met oom Willie, Horst, Tofu en tante Maya mee op de wei!

U heeft inmiddels via onze brief dit najaar al kennis gemaakt met onze nieuwe folder. Deze is gemaakt om te laten zien wat Stichting Melief doet, zodat zoveel mogelijk mensen op de hoogte raken van het feit dat dit werk voor de dieren hard nodig is. Maar natuurlijk ook om nieuwe donateurs en adoptieouders zoals u te werven, zodat we dit belangrijke werk kunnen blijven doen. En dus proberen we op deze manier meer inkomsten te krijgen om de hoge maandlasten aan voer, dierenartsen en onderhoud te kunnen blijven betalen. Daarom vroegen wij u, als enthousiaste ondersteuner van Melief, ons mee te helpen de nieuwe folders in heel Nederland te verspreiden. Om de folder door te geven aan vrienden en bekenden, ondersteund door de verhalen die u over de dieren heeft

HELP ONS DE DIEREN TE HELPEN

gelezen. Er zijn gelukkig meerdere reacties gekomen, en zo zijn er al honderden folders verspreid in bijvoorbeeld bibliotheken, het buurtcentra, natuurvoedingswinkels, dierenartsenpraktijken en op andere relevante plaatsen. Wij willen u allen oproepen dit verspreiden met hetzelfde enthousiasme te blijven doen! Heeft u ergens folders neergelegd, kijk dan regelmatig of ze al op zijn. Heeft u nieuwe folders nodig om aan te vullen, stuur dan een mailtje met naam en adres naar l.winters@alice.nl of bel 010-4207399. Als u nog geen folders aangevraagd heeft: ook u weet vast wel een goede plek om hen neer te leggen. Zo kunnen we er met zijn allen voor zorgen dat dieren in een uitzichtloze situatie een verdiende kans op een nieuwe toekomst kunnen krijgen!

Van de 2 kwartels die hier onlangs gebracht zijn, was het vrouwtje volledig blind en kapot gepikt. Het mannetje was er iets beter aan toe, maar ziet ook niet zo goed. De diertjes zaten, volgens degene die ze hier gebracht heeft, onder erbarmelijke situatie in een kooi in een sauna. De mevrouw heeft moeten praten als brugman om de diertjes mee te mogen nemen en te verlossen uit hun ellendige bestaan. Het vrouwtje is ondanks goede verzorging hier kort daarna overleden, het mannetje maakt het inmiddels goed en scharrelt in de volières rond.

Omdat Melief voor alle dieren een eindstation is, moeten we natuurlijk ook regelmatig afscheid nemen van dieren. Zo is de laatste maanden onder andere Amigo van ons heen gegaan. Hij was het eerste Duitse hondje wat we hebben opgevangen. Hij is hier bijna drie jaar geweest en stond destijds letterlijk op tafel om in te laten slapen. Een dierenarts belde ons of hij hier mocht komen, we hadden 5 minuten om te beslissen. Amigo moest toen inslapen omdat zijn eigenaar overle-

AMIGO †

IN MEMORIAM

den was en de nieuwe eigenaar er niet tegen kon dat hij markeerde in huis. Amigo heeft hier nog 3 fijne jaren van zijn pensioen kunnen genieten. Nina was één van de geiten die ooit van een kinderboerderij gekomen is en ook naar de slacht moest omdat de nieuwe aanwas aangehouden zou worden, en de oudere dieren dus zonder pardon weg moesten. Nina is plots overleden, haar dochter Pippi heeft hier duidelijk moeite mee, ze zijn samen gekomen en waren altijd onafscheidelijk.

NINA †

Stichting
Melief

ieder dier een dierwaardig leven!

bezoekadres:

Friesenweg 5
49751 Sögel, Duitsland
Telefoon: 0049-(0)5952-200657

secretariaat / donateursadministratie:

Driedistel 11
3068 NB Rotterdam, Nederland

e-mail: info@stichtingmelief.nl
internet: www.stichtingmelief.nl
www.gnadenhofmelief.de

Triodos: 21.21.71.445
IBAN: NL48 TRIO 0212171445
BIC: TRIONL2U
ING: 4364678
IBAN: NL68 PSTB 0004364678
BIC: PSTBNL21
t.n.v. Stichting Melief te Rotterdam

Aan:

Doneren via SMS
Sms MELIEF AAN
naar 5757
en doneer 3 euro per
maand voor de dieren!
Stoppen? Sms MELIEF UIT
naar 5757

Eenvoudig
zelf regelen!

Zoals we op de voorpagina al zeiden, zijn we ontzettend blij met de aanleg van de mestplaat. En het eerstvolgende project dat we aan gaan pakken is het vervangen van de oude deuren in de hondenstal, voordat ze er vanzelf uitvallen... Maar er zijn nog meer projecten die dringend uitgevoerd moeten worden en waar we dus nog steeds geld voor aan het inzamelen zijn:

- ▶▶▶ Elektrische bedrading in stallen vervangen, belangrijk voor het verzekeren van de veiligheid van de dieren, samen met het aanleggen van terreinverlichting zodat in geval van nood 's nachts ook alles goed te zien is.
- ▶▶▶ Bouw van een quarantaineruimte waar nieuwe dieren geobserveerd kunnen worden en zieke dieren verpleegd kunnen worden.
- ▶▶▶ Vanwege lekkage dient een groot deel van de daken van de stallen te worden gerenoveerd.
- ▶▶▶ Renovatie van de keuken in de stallen zodat kattenbakken en voerbakken binnen met warm water kunnen worden schoongemaakt. Dit gebeurt nu buiten met de hand met water uit de tuinslang.
- ▶▶▶ Vervanging van diverse andere staldeuren omdat deze verrot zijn.

Alle extra donaties, groot of klein, zijn van harte welkom!

BLIJFT U ONS STEUNEN?

Spaar mee voor de verschillende projecten op Gnadenhof Melief op spaarrekening: 95.76.03.851 t.n.v. Stichting Melief te Rotterdam

TO DO LIST

Chinees Vegetarisch Restaurant 'De Oude Plek'
老地方素食館
Pliniusstraat 18
Rotterdam (Lombardijen)
Tel.: 010 4327420
Dagelijks geopend van 16:00-22:00 uur (Ook op zon- en feestdagen)
Zie www.deoudeplek.nl voor meer informatie

Deze nieuwsbrief wordt gemaakt door Lothar Vermeulen en Marc Winters van Stichting Melief en tegen gereduceerd tarief afgedrukt door drukkerij A-Twee uit Waddinxveen. De nieuwsbrief komt 2 keer per jaar uit en wordt verstuurd aan mensen die Stichting Melief, op welke manier dan ook, steunen, of wordt ter promotie uitgedeeld.

Wij worden gesteund door

Menodi.nl
Stichting Menodi zet zich in voor de rechten en het welzijn van dieren!

Speelt u al mee in de Sponsorloterij t.b.v Stichting Melief?
Klik op de speciale link op www.stichtingmelief.nl of bel 0900-3001400 (20 cpm) voor meer informatie!

Wij rekenen erop dat, indien u ons niet gemachtigd heeft, u zelf zorgdraagt voor het overmaken van uw jaarlijkse/maandelijks bijdrage. Alvast bedankt!

